

ת"פ 1099/12/22 - יחידת תביעות להב 433 ע"י נגד אבס קולייב (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 1099-12-22 יחידת תביעות להב 433 נ'
קולייב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	יחידת תביעות להב 433 ע"י ב"כ עוה"ד מיכל בן דוד
נגד הנאשם		אבס קולייב (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מסארוה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן - **התעללות בבעל חיים** - עבירה לפי סעיפים 17+2(א)(1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד - 1994, **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 **והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 18.11.22 בשעה 09:15 או בסמוך לכך הבחינה גברת הדר סימן טוב (עת הלכה עם הכלב שלה לטיול ברחוב זכריה בפרדס חנה) בנאשם אחוז בחוזקה בכלבה מסוג האסקי סיבירי (להלן: "**הכלבה**") הנאשם אחז בעור הכלבה ולא ברצועה, משך אותה מתוך השיחים תוך שהכלבה צורחת צרחות קשות. הכלבה השתחררה מאחיזת הנאשם והחלה לרוץ לכיוון רחוב מלאכי. באותן הנסיבות, השיג הנאשם את הכלבה, אחז בה בידו האחת ואילו בידו השנייה הנחית מספר מכות אגרוף בפניה של הכלבה. בהמשך בעט הנאשם בכלבה מספר פעמים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם צווחה הכלבה ובכתה.

מיד ובסמוך, עלה הנאשם אל ביתו ביחד עם הכלבה ובמשך דקות ארוכות נשמעו צווחות ובכי של הכלבה. הגברת בר איצקוביץ שכנתו של הנאשם (להלן: "**בר**") שמעה את קולות הכלבה, התקרבה אל חלון ביתו של הנאשם ושמעה רעשים של אלימות כלפי הכלבה. בר הבחינה בנאשם אחוז בידו את הכלבה ובתגובה צעקה אל הנאשם: "**מה אתה עושה עם הכלב?**" והפצירה בו שיחדל ממעשיו. אז נטל הנאשם סכין לידו, התקרב אל החלון אשר בסמוך אליו עמדה בר, למראה הסכין בר נמלטה מהמקום.

בהמשך ירד הנאשם מביתו עת הוא אוחז במוט עץ בידו ובסכין שאורכה 12 ס"מ. בעקבות מעשיו של הנאשם, נלקח הנאשם על ידי השוטרים לתחנת המשטרה ובמסגרת חקירתו אמר לחוקרת: **"יבוא יומכם, אתם לא יודעים איזה בחורים יש בעולם הזה בכל העמים"**. לאחר דברים אלו, הוזנה הנאשם כי הוא נחקר על איומים על שוטר ובתגובה השיב הנאשם: **"אני שם זין עליכם"**. בחקירתו השנייה ביום 28.11.22, נשאל הנאשם האם יש לו דבר מה להוסיף, אז השיב: **"שום דבר, תמסור לשופט, בסוף גם לשופט יש שופט, שהשופט לא יחשוב שחוף משופט אין שופטים אחרים, גם לחוקר יש חוקר בסוף וגם לשוטר יש שוטר בסוף נקודה"**.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נלקחה הכלבה לכלבייה כאשר היא סובלת מפצע מדמם בראשה ומפצע ברגלה האחורית. הכלבה נלקחה לכלבייה, שם טופלה ושהתה עד אשר ביום 25.11.22 נמצאה מתה בתאה.

במעשיו, הנאשם עינה, התאכזר והתעלל בכלבה, איים על בר, איים על השוטרים והחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו מבלי שהוכיח כי החזיקם למטרה כשרה.

3. במסגרת תיק המעצרים, (1131-12-22) נשלח הנאשם לבחינת השאלה האם היה כשיר בעת שביצע את העבירות שיוחסו לו.

בחוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה על ידי ד"ר שטיין אירנה, מיום 1.12.22 בפרק "הדיון" נכתב:

"כעת בבדיקה לא התגלו סימנים פסיכוטיים פעילים, ללא סימנים אפקטיביים ברמה מג'ורית. מכיר ומבדיל בין מושגים של טוב ורע, מותר ואסור. מכחיש בתוקף קיום מחשבות או תכניות מסוכנות כלפי עצמו או כלפי הסובבים, לדבריו לא התעלל בכלבה, פציעתה הייתה כתוצאה מריב עם כלב אחר בגינה, מכחיש איומים כלפי שכנים ושוטרים. במצבו הנוכחי מכיר הליכים משפטיים ותפקידי המעורבים בהליכי משפט. בוחן המציאות והשיפוט הכללי תקינים".

בפרק **"סיכום"** צוין כי הנאשם סובל מהפרעה נפשית, הפרעה סכיזואפקטיבית אולם במועד הבדיקה הפרעתו לא נמצאה פעילה אלא בהפוגה, על כן נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. עוד צוין כי, במצבו הנפשי לא נזקק לטיפול במסגרת אשפוז פסיכיאטרי.

4. ביום 22.2.23 הודיע הסיניגור כי הנאשם חזר בו מכפירתו, הצדדים הסכימו כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע ללא הסכמה עונשית. הנאשם אף העיד בעצמו כי הוא מודה במיוחס לו ומוותר על עדויות העדים. על כן, ביום 31.5.23 נשמעו בפניי טיעוני הצדדים. הנאשם עצור מיום 18.11.22.

טיעוני המאשימה

5. המאשימה הדגישה במסגרת טיעוניה את נסיבות ביצוע העבירות, את הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. לאחר מכן ציינה כי הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סכין ואיומים והגישה תמונה של הסכין

(4/ת) וגיליון רישום פלילי (1/ת).

6. המאשימה טענה כי האלימות שהופנתה כלפי הכלבה הייתה ממושכת, כללה בעיטות ואגרופים בניגוד לצו המוסרי ועד כדי פגיעה ממשית בגופה של הכלבה. המאשימה הציגה תיעוד רפואי מטעם הווטרינר (3/ת) לפיו הכלבה התקבלה להסגר כאשר היא סובלת מפצעים בחלקי גופה אשר טופלו במקום. הכלבה נמצאה מתה לאחר מספר ימים בהסגר, גופת הכלבה הוקפאה ומטעם זה לא ניתן היה לבצע נתיחה לאחר המוות לבחינת הסיבה למותה בתאה.

7. באשר למתחם הענישה טענה המאשימה כי יש לקבוע מתחם כדלהלן:

- בגין העבירות של התעללות בבעל חיים- מאסר קצר שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה של עד שנה. כמו כן, קנס שישולם לקרן למען בעלי חיים, התחייבות וצו איסור החזקת כלב לפי חוק צער בעלי חיים.
- בעבירות של החזקת סכין ואיזמים - מאסר בפועל במתחם של 12-24 חודשים, כאשר המאשימה סבורה כי ראוי להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.
- בנוסף יש להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה של 6 חודשים כפי שהוטל בת"פ 52050-50-20 שהינו בר הפעלה בענייננו, במצטבר.

טענות ההגנה

8. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה במסגרת טיעונו לעובדה כי, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן לקח אחריות על מעשיו חסך זמן שיפוטי יקר והעובדה כי הוא שוהה במעצר מיום 18.11.22.

9. הסניגור ציין כי יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם. מדובר באדם שנמצא לא כשיר לעמוד לדין בעבר, בהליכים בשנים 2007 ו-2006 ככל העולה מהרישום הפלילי (1/ת).

10. במסגרת הליך זה התקבלה אמנם חוות דעת פסיכיאטרית לפיה הנאשם נמצא כשיר, אך מדובר באדם המתקיים מקצבת נכות נפשית, מוכר למערכת הפסיכיאטרית שנים רבות, וישנן ראיות כי הוא מקבל טיפול פסיכיאטרי (נ/1). הנאשם בן 38 גרוש ולו ארבעה ילדים קטנים (שאינם בארץ) מתגורר בגפו בפרדס חנה.

11. באשר למעשיו, אלו לא היו מתוכננים לא הייתה לו שנאה כלפי הכלבה או השכנים שלו, ככל הנראה מעשיו התבצעו על רקע העדר איזון נפשי נקודתי, מדובר בנאשם המצוי בקרבה לסייג האחריות הפלילית כאשר כל המעשים נעשו באותו היום בטווח של כמה דקות, דבר המעיד על התנהגות רגעית פסולה.

12. הסיניגור עותר לראות במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום המתוקן כאירוע אחד ולא מספר אירועים ומבקש לקבוע מתחם ענישה אחד ולא כדעת המאשימה פיצול בין עבירות ומתחמי ענישה מצטברים. הסיניגור הפנה להלכת ג'אבר לפיה גם אם מדובר במספר אירועים על בית המשפט לבדוק אם ניתן לראות בהם אירוע אחד.

13. באשר למתחם הענישה, הסיניגור סבור כי יש לקחת בחשבון את הזמן בו שוהה הנאשם במעצר ימים ולקבוע עונשים חופפים ולא מצטברים. לשיטתו, המתחם נע ממספר חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל. הסיניגור הפנה לפסיקה ענפה העוסקת בעבירות התעללות בעלי חיים לפיה מתחמי הענישה, במקרים קשים יותר עמדו על עונשים קלים ופחותים משמעותית ממתחמי הענישה להם עותרת המאשימה.

14. הסיניגור הדגיש כי הנאשם לא איים על הכלבה ולא פצע אותה באמצעות סכין או חפץ, אין ראייה הקושרת בין מותה לבין העבירות שביצע הנאשם בכלבה, למעשה הנאשם אינו יודע מדוע מתה הכלבה בתאה לאחר כמה ימים של הסגר. הסיניגור סבור כי צו המונע החזקה של כלב לעתיד הנו חריג ביותר.

15. הנאשם ביקש לומר את דברו, וזאת כדלהלן: **"אני עצור כמעט 7 חודשים והחיים שלי לא קלים בכלל אני כל הזמן בתא ואין לי מה לעשות שם, אני מבקש להישפט או לעבוד בבית הסוהר ללמוד משהו, התנאים לא טובים לי במעצר ימים, אם הייתי שפוט הייתי יכול לעבוד ולעשות עם עצמי ולהעסיק את עצמי ואם אפשר גם להשתחרר ולהסתפק בימי המעצר שלי, אני רוצה היום גזר דין".**

דין והכרעה

16. תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

17. לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

אירוע אחד או מספר אירועים?

18. תחילה יש לבחון האם מדובר באירוע אחד (כדעת הסניגור) או בכמה אירועים (כדעת המאשימה). ככל שיגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו יהיה לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע וכן לקבוע האם ירוצו עונשים אלו באופן חופף או במצטבר.

19. הסניגור הפנה את בית המשפט לע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (להלן: "הלכת ג'אבר"), שם נקבע כי עבירות שיש קשר ענייני הדוק ביניהן יש מקום לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ולהחשיבן כאירוע אחד.

20. הלכת ג'אבר קבעה בחינה דו שלבית לצורך הקביעה האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים, כאשר בשלב הראשון יש לבחון את המבחן הצורני - עובדתי:

"...בשלב הראשון, לצורך המענה על השאלה האם תרחיש עובדתי מסוים מהווה "אירוע אחד" או "כמה אירועים", על בית המשפט להפעיל אך ורק את המבחן הצורני-עובדתי שפותח והשתרש בפסיקת בית משפט זה. כאמור לעיל, המבחן הצורני-עובדתי בוחן האם עבירות שבוצעו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום ניתנות להפרדה או שמא מדובר במכלול אחד של פעולות שמאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד. זהו מבחן לוגי של שכל ישר, אך אין ספק כי מדובר במבחן בעל אופי טכני, שמתעלם משאלות שבמהות - כגון מספר הקורבנות, הנזק שהסבה התנהגות העבריין, והאינטרסים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו. סבורני כי מבחן זה תואם בדיוק את אופיו הטכני של השלב הראשון במלאכת הענישה. כאמור, בשלב הראשון, נדרש בית המשפט "להעביר" את התרחיש העובדתי שלפניו דרך "תבנית החשיבה" הקבועה בסעיפים 40ג(א) ו-40ג(ב) לחוק העונשין ולקבוע האם מדובר ב"אירוע אחד" או ב"כמה אירועים", וזאת על מנת להבנות את תהליך המחשבה ולחדד בעיני בית המשפט את חלקיו השונים של התרחיש העובדתי. בשלב זה בית המשפט אינו עוסק בשאלות המהותיות - לא בשאלת מתחם הענישה ההולם ולא בשאלת עונשו הראוי של הנאשם הקונקרטי בנסיבות העניין - ולכן, בשלב זה יש להפעיל מבחן לוגי וטכני, שמתעלם משאלות שבמהות" (ההדגשות אינן במקור, א.א.).

21. בעניינו, הנאשם ביצע מספר עבירות, עבירת התעללות בכלבה ברחוב ולאחר מכן וסמוך לכך גם בביתו, לאחר מכן עבירת איומים בביתו אל מול בר באחיזתו סכין מולה עד כדי הימלטותה, ירידתו לרחוב בעודו אוחז במוט עץ ובסכין עד לעבירת האיומים שביצע בחקירתו כלפי השוטרים.

22. לכאורה נראה כי מדובר בכמה אירועים נפרדים, אולם בבחינת סמיכות הזמנים והקרבה במקום ביצוע העבירות, הרי מדובר במספר עבירות שבוצעו כחלק מאירוע אחד, בזה אחר זה. נקבע כי מבחן זה לא עומד לבדו והוא אינו המבחן העיקרי, לכן לא די בו. בשלב השני, בהתאם להלכת ג'אבר, יש לבחון את התקיימותו של המבחן המהותי- מוסרי, הוא המבחן העיקרי-

"..בשלב השני, לאחר שבית המשפט קבע האם התרחיש העובדתי שלפניו מורכב מ"אירוע אחד"

או מ"כמה אירועים", עובר בית המשפט לשלב המהותי של מלאכת הענישה, במסגרתו עליו לקבוע את מתחם הענישה ההולם ביחס לכל אירוע ולגזור את העונש הראוי בנסיבות הקונקרטיות של כל אירוע. בשלב זה יש חשיבות גדולה לשאלות שבמהות - מספר הקורבנות, הנזק שהסבה התנהגות העבריין, האינטרסים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו. לפיכך בשלב זה ראוי לשוב ולבחון כל אירוע בהתאם למבחן המהותי-מוסרי שפותח והשתרש בפסיקת בית משפט זה, ולקבוע האם יש לפצל כל אירוע למספר מעשים, על כל הנובע מקביעה זו במישור העונשי (לרבות הוראת סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי)" (ההדגשות אינן במקור, א.א.).

23. במקרה דנן, בחינת האירוע כולו מלמד כי יש לסווג את האירוע כולו כ"אירוע אחד" המכיל ארבעה מעשים: **הראשון**, התעללות כנגד הכלבה, כייצור חסר ישע, ברחוב ובבית הנאשם. **השני**, איום על המתלוננת בר, בעודו בביתו באמצעות סכין **השלישי**, אחיזה במוט עץ ובסכין ברחוב **והרביעי**, איומים בעת חקירתו על ידי השוטרים.

קביעת מתחם העונש ההולם:

24. בהלכת ג'אבר נקבע גם את אופן קביעת מתחם הענישה כאשר מדובר באירוע אחד המכיל כמה מעשים-

"...משהגתי למסקנה כי המקרה דנן מהווה "אירוע אחד" שמורכב משלושה "מעשים", יש לקבוע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו ולאחר מכן לגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). יוער כי לנוכח קביעתי כי מדובר ב"אירוע אחד" שמורכב משלושה "מעשים", הרי שהעונש המקסימאלי האפשרי שניתן להטיל בגין האירוע כולו הוא העונש שמתקבל מצבירת עונשי המקסימום בגין כל אחד מ"המעשים" הכלולים ב"אירוע" (בהתאם להוראת סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי). במקרה דנן, עומד העונש המקסימאלי האפשרי המתקבל מצבירת עונשי המקסימום בגין כל אחד משלושת "המעשים" הכלולים ב"אירוע" על 50 שנות מאסר (העונש המקסימאלי בגין המעשה הראשון והשני עומד על 20 שנות מאסר (כל אחד) והעונש המקסימאלי בגין המעשה השלישי עומד על 10 שנות מאסר). עם זאת, יודגש כי אין פירושו של דבר כי זהו הגבול העליון של מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה דנן, אלא כי זהו הגבול המקסימאלי האפשרי של מתחם הענישה במקרה מסוג זה בשים לב למעשים ולעבירות שבוצעו במהלכו" (ההדגשות אינן במקור, א.א.).

התעללות בבעל חיים

25. בעל חיים הוא בבחינת חסר ישע וחסר הגנה ונתון לחסדי בעליו. לפיכך עיניו, התעללות או התאכזרות כלפי בעל חיים פוגעים במידה ניכרת בערך החברתי של הגנה כלפי חסרי הישע. בשנים האחרונות ישנה נטייה הולכת ומתגברת להכיר בכך שגם לבעל החיים זכויות משפטיות עצמאיות, גישה זו מלמדת על ההגנה המשמעותית העומדת לבעלי החיים מפני הפגיעה בהם [עמ"ת (מחוזי-חי) 43536-04-13 נאסר נגד מ"י (החלטה מיום 12.5.13, פורסם בנבו, רע"פ 8122/12 ראמי פחמאוי נ' מדינת ישראל (27.1.2013), רע"א 1684/96 עמותת תנו לחיות לחיות נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ (22.6.1997)].

26. הצדדים הציגו פסיקה ענפה התומכת במתחמי הענישה להם טענו, המאשימה הציגה גזרי דין חמורים ומנגד הסניגור הציג מקרים חמורים יותר בהם נקבעו מאסרים מותנים. עיון בפסיקה הנהוגה מלמדת על מתחמי הענישה שנקבעו ועל העונשים שהוטלו בפועל:

רע"פ 290/23 **אברהם אבוקרט נגד מ"י** (החלטה מיום 7.2.23)- שם הורשע הנאשם ב- 10 אישומים של התעללות והתאכזרות לבע"ח לצד עבירות של איזמים ושיבוש מהלכי משפט. נקבע בבית המשפט השלום כי בגין כל אישום מתחם עונש נפרד הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם נדחה בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

רע"פ 8819/20 **סמארה היתם נגד מ"י** (החלטה מיום 31.12.20)- נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של ציד והחזקת חיות בר לצד התעללות בהן. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי למספר חודשים ועד מאסר בפועל למספר חודשים וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל על הנאשם וגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את עונשו על כנו.

ת"פ 10697-10-20 **מ"י נגד אלן רוס מוריסון** (שלום ת"א, החלטה מיום 4.4.21)- שם תיעד נאשם בסרטונים כיצד הוא מכה כלב בפניו פעמים רבות ובגבו, קשר את רגליו האחוריות של הכלב באמצעות חבל כאשר פיו חסום בזמם והיכה אותו בבטנו. נקבע מתחם ענישה של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 48060-01-18 **מדינת ישראל נגד כהן** (החלטה מיום 24.9.20, פורסם בנבו) שם בעט נאשם בראש ובצוואר הכלבה בעיטה חזקה במקום בו הייתה פצועה ותפורה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לשאתם בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

עפג (ב"ש) 25094-03-20 **מ"י נגד בועז בשארי** (מחוזי ב"ש, החלטה מיום 3.6.20)- ערעור על גזר הדין בו הוטלו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בגין כך שנקבע כי המשיב קשר כלב בצווארו בחבל לחלק האחורי של מכוניתו ונסע למרחק 700 מטרים כשהכלב נגרר על האספלט החם. בית המשפט הוסיף לעונש שירות לטובת הציבור בהיקף של 140 שעות.

רע"פ 4987/15 **סלפוצ'ניק נגד מ"י** (החלטה מיום 19.7.15)- נדחתה בר"ע שעניינה בחומרת העונש. שם הורשע המבקש בעבירת התעללות בגור חתולים וגרימה למותו. מתחם העונש שנקבע בערכת השלום עמד על מאסר על תנאי, של"צ וקנס ועד לריצוי שנת מאסר בפועל. נגזר עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

עפג (חי') 49133-10-14 **מ"י נגד נאסר** (החלטה מיום 8.1.15)- שם קשר הנאשם חבל לרגלו של כלב עזוב, חיבר את החבל לרכבו וגרר אותו מאות מטרים. ווטרינר נאלץ להמיתו המתת חסד נוכח הפגיעה הקשה שנגרמה לכלב. בית המשפט המחוזי החמיר את ענישת המשיב והוסיף על 6 חודשי

מאסר על תנאי עבודות שירות וקנס, קנס נוסף בסך של 10,000 ₪ לעמותת צער בע"ח.

ת"פ 25519-03-20 מ"י נגד כהן (שלום קריות, החלטה מיום 6.10.22) - שם הורשע הנאשם בהתעללות קשה בגור חתולים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ברף התחתון לבין חודשי מאסר של 18 חודשים בפועל. נגזר על הנאשם שלושה חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ב"ש) 1238/04 מ"י נגד בן בלמו (החלטה מיום 11.7.05) - שם הורשע נאשם בשיתוף כלבו מסוג פינטול בקרב עם כלבים אחרים וכתוצאה מכך נפגעו אותם כלבים. נגזר על הנאשם מאסר על תנאי ל-6 חודשים לצד ענישה נלווית.

עפ (נצ') 1260/05 ירמקוב נגד מ"י (החלט המיום 11.10.05) - שם נדחה ערעור נאשם שהורשע בגין התעללות בחתול רחוב. נגזר על הנאשם מאסר על תנאי ל-5 חודשים וענישה נלווית.

עפ(חי') 2627/07 שלמייב נגד מ"י (החלטה מיום 3.1.08) - שם הורשע הנאשם בהתעללות בשני גורי חתולים בהשליכם מחלון ביתו כאשר הם נמצאים בשקית. ערעורו של הנאשם נדחה ונקבע כי הוא ירצה 3 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ועוד 7 חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

ת"פ 16516-06-19 מ"י נגד נגה (החלט המיום 28.7.22) - שם הורשע נאשם בהתעללות בגור חתולים וגרם למותו. נקבע מתחם ענישה הנע בין עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שיבוצעו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

27. ראיתי לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה ראיתי לקבוע כי מדובר בעבירות למעלה מעט מהרף התחתון.

החזקת סכין ואיומים

28. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם איים על בר, אשר עמדה מחוץ לביתו אל מול חלונו, באמצעות סכין. לאחר מכן, הוא נטל מוט עץ וסכין שאורכה 12 ס"מ וירד מביתו לרחוב שם נתפס על ידי השוטרים. כבר נקבע כי החזקת סכין, ברשות הרבים ושלא כדין, לכשעצמה מעצימה את ההסתברות להתפרצות אלימות ומגבירה את הסיכון לפגיעה בערכי ההגנה על שלום הציבור [רע"פ 7484/08 פלוני נגד מ"י (החלטה מיום 22.12.09)].

29. בפסיקה רלוונטית לעבירות איומים והחזקת סכין/אגרופן שלא כדין עולה מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ת"פ 43163-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.18)) ועד ל-12 חודשי מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (עפ"ג 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (06.09.15)), עפ"ג 5601-09-17 אגרוף נ' מדינת ישראל (09.04.18), עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל

(17.06.14), רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) ועוד). על כן בעבירת החזקת הסכין ראיתי לקבוע עונש מתחת מעט מהרף האמצעי.

30. האיומים נגד המתלוננת בר נעשו בעודו של הנאשם בביתו ובעודה של בר מחוץ לבית הנאשם. מדובר באיום רגעי, אשר בגינו נמלטה בר מהמקום. האיומים כנגד השוטרים התבצעו בעוד הנאשם יושב בחקירתו מולם כאשר בהתחשב בנסיבות המקרה וחיוו של הנאשם ובמידת הנזק שנגרם לשוטרים עקב כך, ראיתי לקבוע כי מדובר בעבירות למעלה מעט מהרף התחתון.

31. סך הכול מתחם הענישה בבחינת מכלול העבירות באירוע כולו, נע בין מאסר שירוצה בדרך עבודות שירות של מספר חודשים ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

קרבה לסייג אחריות פלילית:

32. אין מחלוקת כי ככל העולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, הנאשם נמצא כשיר ואחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש, נמצא לא כשיר בעבר ומטופל כיום תרופתית. נכתב כי מדובר בנאשם שעשה שימוש בסמים קשים עוד בהיותו נער, מספר פעמים אושפז והוצע לו לעבור הליכי גמילה ללא הועיל. על רקע זה היה אלים פיסית כלפי משפחתו וכלפי הזולת. צוין כי אשפוזו האחרון היה כחודשיים עובר לבדיקתו לאחר שאיים על עו"ס בקהילה ועל שוטרים. גם אז נמצא כשיר לעמוד לדין.

33. חרף האמור לעיל, נקבע בחוות הדעת הפסיכיאטרית בתיק המעצרים כאמור כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ומבחין בין טוב לרע ועל כן לנוכח תיעוד נפשי עדכני זה לא הוכח על ידי ההגנה ברמה הנדרשת כי ההפרעה הנפשית ממנה סובל הנאשם השפיעה עליו במועד ביצוע העבירות או שהיה בה משום שלילת הבחירה לבחור בין המותר לבין האסור. אולם יש במצבו הנפשי משום להשפיע לקולא על מתחם העונש כשיקול נוסף במסגרת מכלול השיקולים [לעניין זה ראה ע"פ 4312/11 **פלוני נגד מ"י** (10.6.13)].

קביעת העונש ההולם

34. שיקולי הענישה בענייננו, מופנים במיוחד ואולי אף בעיקר להרתעת הפרט והרבים בפני עבירות כנגד צו המוסר נגד בע"ח חסרי הישע ובעיקר להרתעה מפני עבירת החזקת סכין שלא כדין ואיומים המאיימים על הגנה, שלום ואינטרס הציבור. הנאשם הודה בביצוע העבירות ובכך נטל אחריות. ככל העולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית הנאשם סובל שנים רבות ממצב נפשי מורכב על רקע שימוש בסמים ללא מוטיבציה לגמילה, אך מנגד העובדה כי הנאשם הורשע בעבירת החזקת סכין דבר המלמד על הצורך בענישה מרתיעה כנגדו. איזון שיקולים מתחייב זה, אל לו להתפרש כצעד המחייב את בית המשפט להעדיף את נסיבותיו האישיות של הנאשם, על פני האינטרס הציבורי הדורש הרחקתו של העבריין מהחברה (ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל**, (22.11.20)) וכאמור המחוקק כבר הביע דעתו בעניין זה בעת תיקון 140 לחוק העונשין.

35. כנגד הנאשם עומד מאסר על תנאי בר הפעלה (ת"פ 52050-05-20). הנאשם הורשע בעבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, בהתאם לגזר הדין (ת/2) שניתן ביום 3.10.21 הוטל מאסר על תנאי לתקופה של ששה חודשים, לשלוש שנים ככל שיעבור הנאשם עבירה על הסעיף בה הורשע.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

36. עסקינן בנאשם יליד 1985 לחובתו 9 הרשעות קודמות (בשנים: 2005-2019, במסגרתן הורשע בעבירות החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש, תקיפת קטין והעדן מן השירות הצבאי) והוטלו עליו עונשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים שלא הרתיעו את הנאשם וכראיה לכך חזר הנאשם לסורו.

37. עם זאת הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריח וזאת מיום 18/11/22 כאשר ידוע שתנאי המעצר קשים הם מתנאי מאסר.

38. משכך, לנוכח הפגיעה בערכים המוגנים והעובדה שעונשים שהוטלו עליו בעבר מאסר לא הרתיעו אותו מלחזור לסורו, אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם במתחם האמור לעיל בגבול הבינוני של המתחם לצד הפעלת עונש מאסר מותנה שחלקו ירוצה במצטבר וחלקו בחופף, מאסר מותנה, פסילה וכן פיצוי כספי למתלוננת.

39. משנאמר כל זאת, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 7 חודשים מיום מעצרו בתאריך 18/11/22.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר הוטל בת"פ 52050-05-20 באופן ששלושה חודשים יהיו במצטבר ושלושה חודשים יהיו בחופף, **כך שסך הכול על הנאשם לרצות עונש של 10 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 18/11/22.**

3. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים ממועד שחרורו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן.

4. צו מגביל לפי הוראות סעיף 17 ו' **לחוק צער בעלי חיים** (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994 המגביל את הנאשם מלהחזיק בעל חיים לתקופה של שנתיים וזאת לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה. אני סבור כי צו זה ראוי להטילו כאמצעי הגנה מקום בו הנאשם הודה בביצוע העבירות וזאת על מנת למנוע ממנו עבירות דומות בעתיד.

5. בנסיבות העניין, איני מטיל על הנאשם קנס כספי כלשהו וזאת נוכח מצבו האישי והכלכלי כפי שבא

לידי ביטוי באסמכתאות שהוצגו בפני במסגרת תיק זה.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, בהעדר הצדדים.